

עין חרות

12.10.2012

כ"ו תשרי תשע"ב

יום שישי

יומן פנימי 3

(192 1)

חצב

חיים שנהר

חצב

חוצב

דרכו

אל סתו.

עומד נצב

לפני עליו.

נוסק כל יום

מבשיל פרחיו,

עמוד תפרכת

מעצב.

מתחיל נמוד

ומתמר,

כל יום פרחיו

גבוהים יותר.

לא כל פרחיו
פורחים יחדו.
הם מטפסים
אל שמיי הסתו.
חצב.
תוחם
חלקות
בשושנת עליו.
מבדיל עונות
בשעון בצליו.
זוקר את מוט
מערמיו,
וכסימון יציר
בריאה
אינו ראוי
לאכילה.

החלטות מזכירות

המזכירות קיבלה החלטה על חלוקת בונוס בגובה של 2 מיליון ₪ לחברים.
הבונוס יופיע בתקציב ספטמבר.

המזכירות תיקנה סעיף בנוגע לגובה הבונוס למועמדים כדלהלן:
גובה הבונוס למועמד יהיה יחסי לתקופת המועמדות שלו בשנה האחרונה
(12 חודשים מיום קבלת ההחלטה על חלוקת הבונוס) כאשר 12 חודשי מועמדות
מקנים זכות לבונוס מלא (כמו של חבר) העומד על 6,400 ₪ לחבר.

המזכירות קיבלה החלטה כללית בנושא חלוקת הבונוס כדלהלן:
למזכירות הפעילה יש אפשרות לעכב מתן בונוס לחברים שאינם מקיימים את
החלטות הקיבוץ לרבות החלטות בנושא מילוי חובת העבודה. היה ואי-ההסכמה
לא נפתרה תוך שלושה חודשים, תועבר ההכרעה בנושא מתן הבונוס להחלטת
המזכירות הרחבה.

המזכירות קיבלה החלטה על הפרטת חשמל שתועבר לדיון במועצה.
נוסח מלא של החלטות המזכירות ניתן לקבל במזכירות הטכנית.

לידיעת החברים
מכונת הקרח שעמדה בפלבם
אינה פעילה יותר.
עמכם הסליחה.
שרית גרין

נוהלי אינטרנט - רענון נוהלים

אילן צור

לאור ריבוי נקלטים חדשים בחצר, ואחרים שלא כל כך יודעים...

1. בקשה לחיבור או ניתוק אינטרנט, יש להפנות ל**ניב פורת**
ניב מספק ממיר תמורת תשלום, ופותח/מגדיר תיבת דואר אצל ספק השירות.
כמו כן אחראי לטיפול בתקלות בבית המנוי.
2. **אילן צור** אחראי לחיבור/ניתוק פיזי של המנויים במרכזיית הטלפונים וזאת על פי הוראת ניב פורת.
כמו כן, אחראי לרישום המשתמשים ודיווח חודשי להנהלת חשבונות -תקציבים לצורך חיובים בתקציב.
3. **אוולין הנסן** אחראית בהנהלת חשבונות - תקציבים.

במקרה של תקלת התחשבנות, או בירור כלשהו, ניתן לעשות אצל אוולין או אילן, לפי העניין והכול ניתן לטיפול, תיקון והסדרה.
החברים המשתמשים ברוחב פס המשותף, משלמים 40 ₪ חודשי.
המשתמשים בשירותי 012 משלמים לפי רוחב הפס שבחרו + מע"מ!
תושבים משלמים בפס המשותף 60 ₪ חודשי.
מוסדות וענפים משלמים בפס המשותף 60 ₪ חודשי.
מהירות הגלישה בפס המשותף, אמורה להיות כ- sec/MB6.

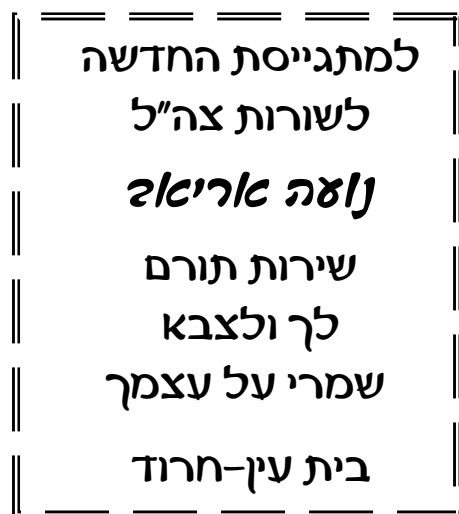
”חצב חוצב דרכו אל סתיו”

זיוה אופנהיימר

מאיר שלו, סופר, אוהב טבע ויודע טבע, הקדיש את שני מאמריו השבועיים האחרונים ב”מוסף לשבת” של ידיעות אחרונות לחצבים. שלו, אוהב חצבים: ”בגלל צורתם שיש בה חוסן ועדינות גם יחד. אני אוהב אותם בגלל שרידותם. שום דבר - לא שריפה, לא רעידת אדמה, לא שעון החורף, לא בצורת, לא העז השחורה, לא הפצצה האיראנית, לא חולד ולא לינדנשטראוס - לא פוגע בחצב. הוא פורח במדבר ובהר, בעמק ובחוף, בכל אקלים ובכל סוג קרקע, ודורות של חקלאים ניצלו את סגולותיו והשתמשו בו לסימון שדותיהם.”

החצבים הם חלק בלתי נפרד מהנוף של העמק שלנו, וכל היוצא מחוץ לגדר יפגוש אותם על הגבעה, בשדות הבור ואפילו בגינות חברים. הדורות שגדלו על טיולים בשדות ובמשק המכירים היטב את החצב ואת הסיפורים על אופיו המיוחד, ייהנו מתיאוריו היפים והאוהבים של מאיר שלו ועל התחרות הספונטנית לגילוי החצב הגבוה ביותר בארץ ישראל.

השיר בשער נכתב כברכת שנה טובה לחבריו של המחבר אוהב החצבים.

יעקב ינאי

איננו

1923 - 2012

גליה שנברג-ינאי

אפתח בכמה אנקדוטות מחייו של אבא שעיצבו את אישיותו ותפיסת העולם שלו, ושל הצברים משנות טרום הקמת המדינה.

כשאבא היה תינוק בן שנה וחצי במעיין - חלה במלריה. הוא להט מחוס, וכבר לא בכה. סבא אהרון לקח אותו על הידיים וישב איתו כל הלילה ומעינו של סבא זלגה דמעה אחת ויחידה. עם שחר ירד החום והילד התחיל לבכות.

כשגדל והיה בסביבות גיל שתים-עשרה כאבה לו מאד הבטן והיה חשש לאפנדציט. סבתא חנה וחיים שטורמן ירדו איתו ועצרו את רכבת העמק כדי להגיע לבית החולים בעפולה.

במלחמת השחרור אבא היה במשק, ומוטקה ליבנה ונחום ניצן עלו לגבעה לבית המוכתר של הכפר קומי ואמרו לו שאין לאנשי הכפר מה לפחד משום שאנשי עין חרוד לא יפגעו בהם לרעה. המוכתר עלה איתם לקומה השנייה בביתו שהשקיפה על בתי עין חרוד, הצביע על אחד הבתים, ואמר - רואים את הבית הזה? בעוד שלושה ימים זה יהיה הבית של אחי, רואים את הבית הזה? זה יהיה הבית של בני.

לימים כשאבא היה אחראי שטח בחפירות בית שאן, ליד הנימפאום (המזרקה), עבד עם פועלים מנצרת, ושמע אחד מהם, בחור צעיר, מספר איך חברי עין חרוד גירשו את אנשי כפר קומי מהגבעה. אבא קרא לבחור ושאל אותו מאיזו משפחה הוא, וכששמע, שהוא ממשפחת חוסני שאותם הכיר, אמר לבחור: לך לסבא שלך ותשאל אותו מה באמת היה. למחרת כשחזר לעבודה אמר הבחור, סבא סיפר שהם נסעו באוטובוסים עם ליווי בריטי להצטרף לצבא ההצלה.

לאבא היה קשה להבין איך בחוגים מסויימים בארץ ובחו"ל המילה ציונות היא מילה מגונה. עשינו - הוא אמר - לא דיברנו.

88 שנה היה אבא חבר עין חרוד ואזרח ישראלי גאה.

אבא נולד במעיין בדצמבר גשום של שנת 1923. בן לחנה ואהרון ינאי ובכור לאחותו דיצה ולאחיו איתמר.

הוא היה בגן של רבקה (רובינה) ואחר כך למד בבית הספר בעין חרוד שלימים התפתח לבית הספר המשותף. אבא היה מהיר תפיסה ובעל זיכרון יוצא מן הכלל אך לא שקדן במיוחד. כמו כל בני עין חרוד אהב לטייל בשבילי הארץ, ובשבתות החורף בגלבו.

בספטמבר 1942 התגייס לצבא הבריטי יחד עם אביו אהרון. את הטירונות וההכשרה המקצועית שלו עבר ב"רויאל אנגיניירינג" - חיל ההנדסה הבריטי בפורט סעיד. במסגרת שירותו הצבאי היה בצפון אפריקה ומשם הצטרף לפלישה הבריטית לדרום איטליה.

לאחר שחרורו חזר למשק ועבד בענפים שונים אך בעיקר בפלחה. ב-1946 בשבת השחורה, נאסר יחד עם חברי עין חרוד נוספים וישב ברפיח במחנה המעצר כשלושה חודשים. עם פרוץ מלחמת השחרור ניצלו את מיומנותו בשימוש בכלים כבדים מן הצבא הבריטי, והוא פרץ עם דחפור את הדרך הנמשכת לאורך רכסי הגלבוע, מה שנקרא היום דרך נוף גלבו. הוא גם השתתף בקרב על הגלבוע בכיתתו של אבשלום אלברטון.

לאחר המלחמה התחתן עם שונמית גור אריה ונולדתי אני - בתם גליה. לאחר מספר שנים התפרקה החבילה אך שניהם נשארו ביחסים מצוינים עד ימיו האחרונים. אחותי צפי, שנולדה לשונמית מנישואיה השניים הייתה בת בית אצל יעקב, וכשהייתה באה לעין חרוד הייתה ישנה אצלו. וכמובן שאת כל החגים בשנים האחרונות עשה בביתי ובביתה.

בשנות ה-60 הוא היה מרכז הפלחה ושנים רבות גם המא"ז של עין חרוד. במלחמת ההתשה, כשהיה מחסור בקצינים קרביים, התנדב לשרת כ"נמר" ושירת בחטמ"ר צמח כקצין הגמ"ר. הוא היה אחראי על הגזרה ה"חמה" באותו הזמן, לאורך הירדן ליד בית שאן, בית יוסף וירדנה. אותו זמן כבר נדבק בחיידק הארכיאולוגיה והתחיל לשוטט בארץ בעקבות ההיסטוריה.

בתחרות הרדיופוניית "טובים השניים" בנושא מטבעות ארץ ישראל זכה יחד עם נומיזמט עפולאי. לאחר מכן, יצא ללימודים באוניברסיטת תל אביב. הוא למד בחוג ללימודים קלאסיים, והתיידד מאד עם ההיסטוריון הצבאי מרדכי גיחון. הוא חפר כמה עונות בפארק קנדה ובמקומות אחרים. מאז נודע שמו כמוזיקה מטבעות והוא עזר לארכיאולוגים רבים בזיהוי ממצאיהם. מאוחר יותר השתלב בחפירות בית שאן בניהולם של יורם צפריר וגדעון פרסטר מהאוניברסיטה העברית, שם גם הכיר את אשתו בירגיטה.

ב-1998 נישאו בקפריסין, ואת חגיגת החתונה ערכו על הדשא של רבקה ליה ואסתר. אותו יום נכדו הבכור אסף התחיל קורס צניחה בתל נוף ובא לבקש "אפטר" כדי שיוכל להשתתף בחתונה. המפקד ששמע את הבקשה צחק ואמר - בדרך כלל מבקשים חופשה כשסבא מת, אבל סבא מתחתן?! זה מקורי מאד. חמש-עשרה שנה יעקב ובירגיטה היו נשואים וחיו כמו זוג יונים. בשנה האחרונה התדרדרה בריאותו והוא נאלץ לגור בבית הדר. אין די מילים חמות לצוות הרפואי והסיעודי שעזר לאבא, ואני מבקשת להודות להם בשם המשפחה מקרב לב. בערב לפני שנפטר היינו איתו בבית החולים, הוא הכיר את בירגיטה ואותי וידע היכן הוא נמצא. שאלתי אותו אם כואב לו והוא הניד ראשו בשלילה. בבוקר עוד התעורר ודיבר עם שושי מבית הדר, ובסביבות עשר חלה הרעה פתאומית במצבו והוא התקשה לנשום. באחת-עשרה בקירוב, נפטר. אבא היה איש של ניגודים - הוא לא היה אדם שומר מצוות ותיעב את הדת הממוסדת - מאידך גיסא - הוא היה יהודי וציוני בכל רמ"ח איבריו. לכן, אינני אומרת כמקובל, "תנוח על משכבך בשלום", או, "הוא מביט עלינו מהשמים", אלא, אבא אתה חי בלבנו ובזיכרונו - שלי, של המשפחה, של החברים ושל כל בית עין חרוד.

יעקב, היית הרפתקת חיי

בירגיטה ינאי

הגעת כסופה, כהוריקן, והעפת אותי למקום נשגב. בראת סדר עולם חדש, הצבעים נהיו חזקים יותר והחיים היו בפסגה תמיד. אהבנו זה את זה עד הסוף, אך בו בזמן איש לא יכול היה לתסכל אותי כמוהו. חבריו הכירו את עקשנותו - מה שהיה בראש שלו נשאר לעולמים. ועדיין - הוא יכול היה להוריד את הירח בשבילי - והוא אכן כמעט עשה זאת מספר פעמים. לא היו לו גבולות. הוא ידע זאת וגם אני ידעתי זאת - וביודענו זאת שנינו, מה היא מעט עקשנות? כמה חזק זה להיות מסוגלת להגיד על אדם שאתה בוטח בו יותר מאשר בעצמך. ככה חשתי כלפי יעקב. אמין, אמיתי, אחד ויחיד.

הוא היה אזרח העולם שרצה הכול, אך באותו העת, הסתפק במועט.
יעקב אהב את עין חרוד. הקיבוץ היה חלק ממנו, ומה שטוב לעין חרוד היה טוב גם לו. לפעמים הוא דאג בנוגע לרוחות חדשות הנושבות לשינוי, אך בו-זמנית היה משוכנע שעוצמת הקיבוץ חזקה ממהמורות בדרך.
בשבועות האחרונים ישבנו יחד והבטנו בתצלומים ישנים שלו - והיו רבים. הטיולים לאירופה (כולל לשוודיה), לארצות הברית, וכמובן צילומים מארץ ישראל האהובה ומעין חרוד ביתו.
זאת הייתה דרך יפה להיפרד מחיים יפים.
הסופה עברה חלפה וגם שקט ההוריקן, אך יעקב יישאר לנצח כיעקב האחד והיחיד.
יעקב, היית הרפתקת חיי.
בהזדמנות זאת רוצה אני להודות לאנשים הנפלאים פה בעין חרוד: כאשר שאלו לשלום יעקב כמעט תמיד דרשו גם לשלומי. זה חיזק אותנו וגם לימד אותי משהו שאשא עימי עד סוף ימי.
לצוות המרפאה ולוועדת בריאות - הייתם מקצועיים אך גם אנשים בעלי לב חם.
לכל העובדים בבית הדר - תודות. אתם שוקדים לגרום רק טוב לכל מי שגר שם.
לא אשכח את הסבלנות שלכם כלפי יעקב וכלפיי.
תודה מיוחדת לאישה שהביאה ורדים אדומים באופן קבוע ליעקב: זה גרם לו עונג רב.
תודה לכולכם.

לזכרו של יעקב ינאי

שונמית אור (גור-אריה)

עולמו של יעקב כבה. ימי חייו החד-פעמיים תמו. זוהי אמת מרה שאי-אפשר לכופף אותה. במותו בבת-אחת הוא הופך לזיכרונות.
הוא היה אדם שעומד על דעתו ואיננו מתקמט בקלות. הוא היה אינדיווידואליסט וחף מכל גינונים של רושם. הוא היה אמיתי, בלתי מעושה. הוא היה אבא טוב ואוהב מאד לבתו גליה וסבא מסור לנכדיו. אהבה אחווה והערכה היו שוררות בינותם בהדדיות.

ההתעניינות שלו בהיסטוריה, נתבה אותו לארכיאולוגיה. הוא התמקד בעיקר במטבעות עתיקים. יעקב רכש ידע עצום בנושא ולמד לזהות במומחיות ובדייקנות את המטבעות. העוסקים בנומיסמטיקה (מטבענות) בארץ הכירו אותו והוקירו מאד את בקיאותו.

בידענות, בשקדנות ובאחריות הוא היה שותף לחפירות בבית שאן. הוא גם הדריך קבוצות של מבקרים מתעניינים במבוכים של החפירות, בהסברים מאלפים. הוא למד ותיעד את עבודתו בחפירות לפי כללי האקדמיה.

במשך שנים הרבה הוא עבד בפלחה. הוא נהג בטרקטורים למיניהם. כשהגיע למשק הבולדוזר (אז עד לא המציאו את השם דחפור) הוא נהג בבולדוזר בבטחה. בהחלטה על בניית בריכת-שחייה ראויה במעלה הגבעה - במקום בריכת העפר הזכורה לטוב בשירים העינחרודים - בגלל קשיי תקציב, על דעת כולם הוכרע שהחברים יבנו את הבריכה בהתנדבות, לאחר יום העבודה. יעקב חפר עם הבולדוזר את המתווה של האגן לבריכה. השיפועים התלולים שבהם חפר, היו מצמררים.

הפילוג בעין-חרוד הטביע בו חותם של אין סליחה ואין מחילה. יעקב היה איש של עקרונות. השקפת עולמו וזיקתו להוויה הקיבוצית-שיתופית היו מוחלטות. הן היו כנות ואמיתיות קנאיות ובלתי מתפשרות.

בתקופת עבודתו בחפירות הארכיאולוגיות בבית-שאן, הוא הכיר את בירגיטה, שבאה בהתנדבות לעבודה בחפירות. הכרותם הבשילה לנישואיהם. יעקב אהב אותה מאד. היא התקבלה באהדה לחיק המשפחה הרחבה. כחמש-עשרה שנים מאושרות הוא חווה עימה.

באחריתו, הטיפול שטופל בבית-הדר, היה מעולה! תודתנו לעובדי הבית הזה, המעניקים מסירות אמת, ומקפידים לשמור על כבוד האדם בשלהי חייו ובקצו!

תערוכה חדשה במשכן לאמנות, עין חרוד

שֵׁי לִילְדֵינוּ תרבות לילדים בקיבוצים

התערוכה שֵׁי לִילְדֵינוּ היא פרי מסע בן ארבע שנים שערכה עינת אמיתי, בת קיבוץ גשר, דוקטור למדעי המחשב בהשכלתה, "סוחרת בזיכרונות טובים", אספנית וחוקרת של תרבות לילדים בקיבוצים. במהלך המסע תיעדה עינת את המחקר בראיונות אישיים ובאיסוף מקורות מידע כתובים מארכיונים קיבוציים ומאנשים פרטיים ברחבי הארץ, שאותם פרסמה ביומן רשת (בלוג) בשם "תרבות לילדים בקיבוצים".

התערוכה והספר חושפים בראשונה תרבות פנימית עשירה לילדים שגדלו והתחנכו בקיבוצים. כלולים בתרבות זו רעיונות בתחומי האדריכלות, הקשר אל הטבע, חצר הגרוטאות, האמנות, המשחק והצעצוע, הספרות, התיאטרון, הבובטרון, הקולנוע והחג.

סרטים נדירים בפנס קסם, מתקנים למגרש משחקים, צעצועים יצירתיים, בובטרונים, איורים לספרים ועוד - כל אלה מוצגים בתערוכה, יצירות שנוצרו עבור ילדים בקיבוצים וחלקם הופצו ברחבי הארץ, החל בשנות ה-20 למאה העשרים ועד ימינו.

הולדת הילדים הראשונים בקיבוצים העלתה שאלות ותהיות שנוגעות לאופי התרבות שביקשו המבוגרים ליצור עבורם. בכל קיבוץ, על-פי מוצאם של המייסדים וכישרונם של חברי הקהילה, נוצרו מסורות מקומיות של תרבות לילדים. התרבות שנוצרה הייתה מוכוונת ליצירה וצריכה עצמית בכמה מעגלים: הבין-אישי, המשפחתי, הקיבוצי-קהילתי, התנועתי והארצי.

הקהילה היוותה גם קהל, גם מאגר יוצרים - אם בחזרות למופע, ביצירת קיר פסיפס לבית הילדים, בהכנת מתקני החצר, וכדומה - ועצם ההכנות הפכו למכשיר חינוכי-תרבותי. מכיוון שהשתתפות התבססה, וברובה עדיין מתבססת, על מתנדבים, נוצרו גם שיתופי פעולה ייחודיים בין יוצרים, שנמשכו חודשים, שנים ולעיתים אף עשורים רבים. תרומתם של יחידים לעשייה הקהילתית מודגשת וייחודית. לעתים, אפילו פעולה חד-פעמית, כמו תרגום ספר או חריזת חרוזים

לכבוד יום-הילד, הטביעה את חותמה על תרבות הילדים המקומית ומהווה חלק מהזהות המקומית מאז ועד היום.

בעלי המלאכות המסורתיות התגייסו לטובת המאמץ הכללי ותרמו מכישרונותיהם המקצועיים: המסגר הקים מתקני-משחק מברזל, הנגר עיצב צעצועים, התופרת הכינה תלבושות להצגות, והאמן המקומי הכין תפאורות. חברי הקיבוץ האחרים שחפצו בכך חברו לבעלי המקצוע והתגייסו להכין אירועי-תרבות על טהרת היצירה העצמית. ברמה הקיבוצית-קהילתית היצירה התרבותית שכללה ציורי קיר על קירות בתי הילדים, הקמת מתקני משחק וחצרות, המחזה והצגה של מחזות מקוריים, כתיבה והלחנת שירי ילדים, הקמת תיאטרוני בובות, תכנון והכנת צעצועים, תחזוקת מתקני לונה-פארק מתוצרת עצמית, קישוט בריכת הילדים בפסלים, פסיפסים ומזרקות, ועוד – היוו כולם חלק מהמאמץ המשותף ליצירת זהות ומסורת מקומית. רוב היצירות הללו לא יצאו את גבולות הקיבוץ ונשארו בגדר פולקלור מקומי.

התערוכה והספר מעלים שאלות על משמעות השיתוף בחינוך, על מעורבות הקהילה בחינוך הילדים, ועל תרומתו של המבוגר לעיצוב הסביבה התרבותית שבה גדל דור העתיד, שאלות העולות כיום לדיון בתיאוריות חינוך עכשוויות.

התערוכה תהיה פתוחה עד סוף דצמבר 2012. כולם מוזמנים

ה'יה ה'יה - ס'פ'אריס אפ'עס

הווי

ערב חג הסוכות. בחצר המשק מורגשת תכונה רבה לקראת בניית הסוכות בחצרות בתי הילדים ועל יד הבתים הפרטיים. המרכז הוא בשדרת הדקלים. זקן נוער וטף באים הנה לאסוף כפות דקלים שעובדי מטע החצר גוזמים במכוון לחגים אלה. חביבים הם פעוטי הגנים הסוחבים אחריהם כפות דקלים ארוכים במצב רוח מרומם. לפני עיניך הולך ונוצר הווי מיוחד של ערב חג בקבוצה. וכשאתה מסתכל בשורת הפעוטים האלה הסוחבים אחריהם את כפות הדקלים המתפלשים באבק מתעוררת בך מחשבה: מדוע לא לסדרם בתהלוכה אל הגנים כשכפות הדקלים מורמות בידיהן – כדרך המנהג היהודי – ושירה בפיהן? ביד האמן להכניס בזה רוח חיים וצורה הולמת. הגננות הוותיקות זוכרות עדיין את ה"סוכות, הראשונות שהכינה רבקה רובינה בעין חרוד בתוך הגנים למטה. זה היה ארגז מקושט שבתוכו הושיבו בובות. מסביב ל"סוכה" זו הסתדרו כל הפעוטים, הגננת והעובדות במעגל ויצאו בריקודים.

26.10.1951

מן הארכיון

הוצאת תל אביב

סיפורת

בתוך אדם אחד
חמישים גוונים של אפור
הפרדס של עקיבא
קיץ בלתי מנוצח
אסיר השמים
ג'ון אירווינג
איי. אל. ג'יימס
יוכי ברנדס
רותה ספטיס
קרלוס רואיס ספון

רומן רומנטי

העדה
משאלת לב
אור ירח לעת בוקר
נערה מברלין
נורה רוברטס
ג'וד דוורו
ג'וד דוורו
ג'ק ווליס סימונס

מתח

רשת אפלה : פשע ריגול וטרור באינטרנט
מקורקף
ירח קפוא
כוכב השטן
צד אפל
מישה גלני
אואן קולפר
יאן קוסטין וגנר
יו נסבו
בלינדה באואר

עיון

1973 הדרך למלחמה
יגאל קיפניס

מכלול

לעליזה ואלי דגן
להוצאת הנכד
מור
בן לחן ואסאפר
ברכות חמות
לכל המשפחות

מכלול

לענבל ואבנר הלוי
להוצאת הזת
ליה
כן ירבו שמחות
לכל המשפחות

יומן תרבות

ששי מאור

בין הדרכות הטיולים בחו"ל תפסנו את חיים מור יוסף (בעלה של נורית שני) להובלה והדרכת טיול החופים המסורתי שלנו. כאן תודה לחיים על הליווי וההדרכה העשירה של טיול החופים, תודה מאוחרת שנשמטה בתום לב מהיומן הקודם.

למרות איחורו של מנחה סדנת בניית העפיפונים, ההשתתפות הייתה ערה וניבנו 40 עפיפונים.

הפנינו הטסת העפיפונים פרש על דשא החשמלייה את הדור הצעיר על שלל תינוקיו וילדיו, תקווה ורודה לשנה החדשה שנת התחדשות וצמיחה, חגיגה צבעונית קולנית ושמחה.

מופע "חלילי עולם" היה מרשים, מהנה ובאיכות גבוהה מאוד. ערב של צלילי חלילים מכל העולם בהרכב מוזיקלי עשיר.

יריד האוספים התמקד השנה באוספי חברים, השתתפות החברים במעשי ידיהם באירוע הייתה מרשימה ביותר. תודה רבה לכל מי שטרח, עזר וסייע להצלחת הערב.

יונה'ה שפירא, מיכאל רענן, ויוי שפירא, לינה פרג, מיכה דרום, רוני קיי, אודיל כספי, חדוה שץ, גלעד יחיאלי, פלא מדינה, צבי בר חיים.

תודה למשתתפי טקס החג, לילדי הגן והוריהם, לילדי ה-דה"ו, יהודית לוריא, מנחם איצקוביץ, נחמן פונדק, ציפי לסקי ולכל חברי חבורת הזמר.

תודה למארגנות יריד האוספים: לינה פרג, רינה יחיאלי, ויווי ותמנה שפירא.

תודה לאסף גוטסמן (יונת), לדורית ודניאל רוחס על הסיוע הרב למוסיקאסיף.

תודה רבה לתורנים הרבים ולחברים שסתם על הדרך עזרו לקיומם של כל אירועי חג סוכות.

תודה רבה וגדולה לכל מי שהביא מטעמים מפרי ידיו, הרשימה גדולה וארוכה.

תודה למובילי החג שושן מדינה אשר ריכזה את טקס החג ויריד האוספים ואיציק צפדיה אשר על הסוכה.

תודה מיוחדת ליערה רענן שממשיכה לתרום כבת משק מחויבת גם כאשר אינה גרה - חייה כאן.

בחג סוכות ניסינו להחזיר עטרה ליושנה בנושא תורנויות התרבות ולשתף עד כמה שניתן מספר רב של חברים, חברות, נקלטים, תושבים וצעירים בכל הסטטוסים

החדשים והישנים. ההצלחה הייתה רבה ומידת ההשתתפות הייתה גדולה. ריבוי התורנים גרם למשך תורנות קצר במיוחד שלא העיק יותר מדי, כולם יצאו בהרגשה טובה של עשייה ותרומה לקהילה בהרמת חגיה. אני תקווה שרוח זו תמשיך לפעום במהלך כל חגי ואירועי התרבות הרבים העומדים לפתחנו. חבורת הזמר של עין חרוד סיימה את תקופת בדיקת ההיתכנות לקיומה בהצלחה מרובה עם הופעה בטקס חג סוכות. בשבוע הקרוב תיפגש החבורה לסיכום הפעילות וקביעת דרך התפתחותה העתידית. אני משוכנע כי הקמה של חבורה זו תיתן מענה אישי וציבורי לצורך של התרבות בגוף אשר יוביל חגים ואירועים בעין חרוד וישמש גרעין ליישומים תרבותיים רבים, אנחנו עדיין ממשיכים לקלוט חברים, חברות, צעירים, נקלטים אשר מעוניינים לשיר בחבורה. ניתן לפנות אל ששי מאור בכתובת הדוא"ל של התרבות או בפנייה ישירה ל-8756, החבורה מונה היום חמישה-עשר חברים וחברות בהרכב של שלושה גברים ושתיים-עשרה נשים, מנצח החבורה הוא אילון אבירם.

דרושים שומרי לילה

בין השעות 21.00 עד 6.00

בימים שישי עד שני 29/10-26.

מי שיכול בבקשה

לפנות אל כנרת- מש"א.

תודה!